

Εδώ που ζούμε Βασιλεύει μία απέραντη αγάπη!



Δώρο Θεού οι προγεύσεις της αιώνιας χαράς κι ευτυχίας. Της μακαριότητας που έχει ετοιμάσει ο Θεός «τοίς αγαπώσιν Αυτόν» .

Κύριο σκοπό μάλιστα φαίνεται να έχουν την αφύπνιση, το πνευματικό ξύπνημα του ανθρώπου. Το να προξενήσουν τη σωτήρια νοσταλγία του Θεού και της Βασιλείας Του.

Βοηθεί ο Φιλάνθρωπος Χριστός με χίλιους δυό τρόπους, αλλά χρειάζεται και η καλή θέληση του ανθρώπου. Όπως όταν θελήσουμε να πάμε ταξίδι σε μια όμορφη χώρα, για να χαρούμε, φροντίζουμε να ξεκινήσουμε υγιείς, γιατί η υγεία είναι απαραίτητη προϋπόθεση της χαράς. Έτσι για να χαρούμε την αιωνιότητα και να συμπεριληφτούμε στην αγία οικογένεια του Θεού, στη Θριαμβεύουσα Εκκλησία, χρειάζεται ψυχική υγεία. Όμως τα πάθη, οι κακίες, ο εγωισμός και η σκληρότητά μας αποδεικνύουν πως δεν την έχουμε.

Όπως «ξερνάει» ο σίδηρος τη σκουριά, έτσι βγάζει κι η ανθρώπινη ψυχή την κακία μετά την πτώση, λένουν οι Πατέρες της Εκκλησίας.

Που θα θεραπευτούμε; Το Θεραπευτήριο είναι η Εκκλησία του Χριστού. Μέσα στα Μυστήρια Της γίνεται η θεραπεία της ψυχής δια του αγίου Πνεύματος. Και τότε, υγιείς ψυχικά, μας περιμένει η Χαρά του Ουρανού, Χάριτι Θεού...

Αμήν

» Εδώ που ζούμε, βασιλεύει μία απέραντη αγάπη! »

Το γεγονός διηγήθηκε θεοσεβής ανώτερος κρατικός λειτουργός κατά το προσκήνυμά του στην Παναγία μας, στο αρχονταρίκι της Ι. Μονής. Είπε τα εξής:

«Κατά το διάστημα της δημοσιοϋπαλληλικής μου καριέρας, είχα κάνει μια επιστημονική εργασία διοικητικής φύσεως για την οποία χρειάστηκαν αρκετά χρόνια και πολύς κόπος. Από την πολλή μελέτη και το γράψιμο κουράστηκαν τα μάτια μου και έβαλα γυαλιά.

Όταν με κάλεσαν με απόσπαση στο Υπουργείο Προεδρίας, ένας συνάδελφος επήρε την εργασία μου αυτή, έβαλε όπως κι όπως έναν επίλογο και την παρουσίασε για δική του.

Όταν επανήλθα στην θέση μου και τόμαθα, αγανάκτησα και οργίστηκα μαζί του για την αδικία που μου έκανε. Όταν δε τον ρώτησα γιατί το έκανε, μου είπε:

«– Ε καϋμένε, νόμιζα πως δεν την χρειαζόσουν!»

Αναστατώθηκε η ψυχή μου και σκεφτόμουν τι να κάνω. Να του κάνω αναφορά στο Υπουργείο;

Βρισκόμουν σε μεγάλο δίλημμα...

Το βράδυ βλέπω στον ύπνο μου την μητέρα μου, η οποία είχε πεθάνει πριν αρκετά χρόνια. (Υπήρξε μια μητέρα πολύ καλή. Πάντα μας νουθετούσε και μας συμβούλευε. Προτιμούσε να μας συμβουλεύει παρά να μας χτυπάει. Ήταν καλή Χριστιανή σε όλα της) Την είδα, λοιπόν, σ' ένα πανέμορφο τόπο μέσα σε ένα υπερκόσμιο φως. Της είπα το πρόβλημά μου και τελικά την ερώτησα τι να κάνω σ' αυτή την περίπτωση. Μήνυση, καταγγελία, η οτιδήποτε άλλο; Με άκουσε και μ' ένα αδιόρατο χαμόγελο μου απάντησε:

– Παιδί μου, δεν περίμενα να μου κάνεις αυτήν την ερώτηση. Εδώ που ζούμε βασιλεύει μία απέραντη αγάπη... Γι' αυτό η συμβουλή μου είναι μία : αγάπα τον!...

Έτσι είπε και χάθηκε... Το πρωί που ξύπνησα ένιωθα να τον αγαπώ τόσο, που ήθελα να τον φιλήσω!...»



Από το βιβλίο: «Μηνύματα από τον Ουρανό»

Έκδοσις: » Ι. Μονής Παναγίας Βαρνάκοβας Δωρίδα 2005

Πηγή: hristospanagia.gr